

Tiende ruilbeurs groot succes

Tijdens de (tiende) 'ruil- en verkoopbeurs' in Odijk was het weer een drukte van belang; dit ondanks het feit dat er veel voor te zeggen was geweest om zaterdag 12 november lekker thuis te blijven. Een landelijke mistdeken, die de gehele dag aanhield, nodigde bepaald niet uit op weg te gaan. Daarnaast waren er ook nog geduchte concurrenten die veel publiek trokken: een grote hobbybeurs in Utrecht en het feest van de ANI in Uddel.

12 **'bijen' ging er op deze tweede zaterdag van november (vaste datum voor de ruilbeurs) een kijkje nemen en sprak met enkele betrokkenen.**

Wat er maar te verzamelen valt

Eerst maar eens in vogelvlucht de verschillende tafels langs gelopen. Ik verbaas me er over wat er allemaal op imkergebied te verzamelen valt. En waarschijnlijk heb ik nog niet eens alles gezien. De meest uiteenlopende zaken liggen er uitgestald. Veel gebruikelijke dingen natuurlijk, zoals postzegels, heel veel boeken en tijdschriften, potjes, kannetjes, ook speldjes en honingetiketten, koektrommels, hotelverpakkingen van mini-porties honing en nog veel meer. Te veel om op te noemen. Voor bijna elke verzamelaar op imker- of bijengebied moet hier wel iets te vinden zijn.

Zelfs een herenonderbroek gezien van het model boxershort met bijenmotief. Dat was bij de tentoongestelde werkstukken die behoorden bij de wedstrijd 'zelf gemaakte kleding en handwerken'. Niet gevraagd of deze te koop was. Buiten, een stuk rustiger dan binnen, kon men onder andere terecht voor drachtplanten en zelf ontworpen imkermaterialen.

Naast 'rariteiten' te hebben bekeken, heb ik ook verscheidene imkers ontmoet. Trouwens er werd veel 'ontmoet', zo te zien aan de groepjes die zich hier en daar hadden gevormd. Waar zij ook voor kwamen, het was de gehele middag door een gezellig komen en gaan van bijenmensen.

Tussen de bedrijven door weet ik Yvonne Mooyweer, de secretaris van Bunnik/Houten, te strikken voor een kort gesprek. 'Deze ruilbeurs is tien jaar geleden opgezet door onze toenmalige voorzitter de heer Pater. Helaas is hij twee jaar geleden overleden. Dat betekende een groot verlies voor onze vereniging. Hij was misschien wel eens wat eigenwijs, maar hij was vooral een vriendelijk mens, een markante

persoonlijkheid. Het was altijd heel prettig om met hem samen te werken. Pater was, en is nog altijd, een begrip voor ons.'

'De ruilbeurs is indertijd begonnen in de kantine van het veilinggebouw in Bunnik. Sinds vorig jaar organiseren wij deze beurs in Odijk. Het pannenkoekenrestaurant 'Aan de vork' is een prima lokatie om onze bezoekers te ontvangen. Bovendien kan men ook nog in het bijenteeltmuseum hiernaast, dat de hele middag is geopend, een kijkje nemen.'

In de tien jaar van zijn bestaan is de ruilbeurs uitgegroeid tot een gebeuren met veel vaste deelnemers en bezoekers, gemiddeld zo'n tweehonderd. Yvonne Mooyweer: 'Sinds die eerste beurs zijn wij behoorlijk gegroeid. Zowel wat betreft het aantal bezoekers als het aantal deelnemers. Het is dan ook nooit een probleem om de tafels bezet te krijgen. Tot bijna het laatste moment krijgen we nog aanvragen van mensen die met hun spullen willen komen. We hebben trouwens veel vaste deelnemers, waaronder bijvoorbeeld een mevrouw uit Duitsland die vooral boeken uit het Duitse taalgebied meebrengt. Dat geeft een aardig extraatje aan deze ruilbeurs. Daarnaast komen ieder jaar ook enkele Belgische collega's met hun spulletjes.'

'Bunnik/Houten', een eigenwijze club volgens de secretaris, staat vooral bekend als een bijzonder actief gezelschap. In oktober 1997 hopen zij het 50-jarig bestaan te vieren. Men geeft onder andere een eigen clubblad uit en organiseert veel verschillende activiteiten. 'Onze vereniging telt ongeveer tachtig leden,' aldus Yvonne Mooyweer, 'daarnaast kennen wij ook nog eens 50-60 gastleden. Dat is nogal wat. Maar wij hebben dan ook veel te bieden. Gedurende de wintermaanden organiseren wij een groot aantal bijeenkomsten. De sprekers komen uit eigen land en uit België. In april sluiten we het winterseizoen af met onze nosema-avond.'

Over hobby-isme en vuilbroed

In de aankondiging, zoals die jaarlijks in *bijen* verschijnt, staat altijd nadrukkelijk vermeld dat er geen honing verhandeld mag worden. De ruil- en verkoopbeurs is naar eigen zeggen een hobby-istisch gebeuren, waar geen handelaren worden toegelaten. 'Wij zijn een echte ruilbeurs met dien verstande dat er wel verkocht mag worden. We realiseren ons heel

goed dat dat bijna niet anders kan. Er komen ook bezoekers die alleen maar iets willen aanschaffen.'

'Vanwege het feit dat dit onze tiende ruilbeurs is hebben we wat extra dingen georganiseerd. Zo is er een fotowedstrijd en een wedstrijd voor zelfgemaakte kleding waarin op de één of andere manier iets van bijen tot uiting moet komen. Daarnaast hebben we dit jaar de heer Veerkamp met zijn 'Bee Bulletin Board System'. We zijn vanmorgen heel druk geweest zijn computer aan te sluiten. Hiermee geeft hij demonstraties aan geïnteresseerden.'

'In verband met het Amerikaans vuilbroed hebben we bovendien besloten dit jaar geen gebruikte imkersmaterialen toe te staan. Hoewel het soms nog wel enigszins onduidelijk is wat wel en wat niet een gevaar voor besmetting is. We wilden toch geen enkel risico lopen. Maar het is wel moeilijk om de juiste beslissingen ten aanzien hiervan te nemen. Sommige zaken zijn nog zo vaag.'

'Dat vuilbroed baart ons overigens grote zorgen, zoals waarschijnlijk op meer plaatsen in Nederland. Wij bemiddelen bij het plaatsen van bijenvolken bij het fruit hier in de buurt. Dat zou volgend jaar wel eens problemen kunnen geven. Je weet niet wat je te wachten staat. Stel dat de volken dan niet meer verhuisd mogen worden, ik noem maar wat. Dan heb je toch een behoorlijk probleem. Het is ook nog maar de vraag of de imkers wel voldoende bereid zijn volken te plaatsen.'

Het is duidelijk dat mijn gesprekspartner op hete kolen zit. Het is tijd dat zij haar neus weer eens laat zien bij deelnemers en bezoekers. Tijd voor mij om mijn rondje in vogelvlucht van zoëven nog eens uitgebreid over te doen. Met een warme handdruk nemen we afscheid.

collectie honingslingers ontmoet ik de voorzitter van Bunnik/Houten, Martien Sibbel: 'Deze collectie is indertijd aangekocht door de gemeente Bunnik en dus haar eigendom. Het museum wordt beheerd door een Stichting. Hierin hebben nu nog alleen de vereniging Bunnik/Houten en de beheerder van het pannenkoekenrestaurant zitting. Oorspronkelijk was ook de gemeente lid. Deze heeft zich echter, zoals de overheid zich uit vele zaken terugtrekt, om financiële redenen teruggetrokken. Het pand waarin het museum is ondergebracht wordt door de Stichting voor een flink bedrag gehuurd. Die jaarlijkse huur is door de Stichting nog maar net op te brengen. Het bezoekersaantal is nu ook weer niet zo groot dat daarmee voldoende geld binnenkomt. De imkers uit de omgeving hebben het allemaal wel gezien. Daar moeten we het dan ook niet van hebben. Er komen nu nog wel regelmatig imkersverenigingen op bezoek. Maar dat brengt alles bij elkaar toch niet voldoende geld in het laadje. Ja hoor, onze verzameling breidt zich nog steeds uit. Toevallig vandaag nog een oude imker ontmoet die wat materiaal heeft waar hij van af wil. Zo krijgen we wel vaker aanbiedingen. Hoe de toekomst van ons museum er uit zal zien, dat is nu nog niet duidelijk. We werken er hard aan een goede oplossing te vinden om de boel hier toch draaiende te houden.' Met de belofte dat **bijen** op de hoogte gehouden wordt van de ontwikkelingen van het museum gaan we ieder weer onze eigen weg.

Terug in de inmiddels toegenomen drukte in het restaurant. Normaal zijn het pannenkoek-etende gasten die hier de stoelen bezetten. Terwijl buiten een fanfare hartstochtelijk Sinterklaasliedjes blaast ter ere van de aankomst van de Goedheiligman, ga ik op zoek naar 'iets van mijn gading'. Rond de klok van drie uur worden de uitslagen van de twee wedstrijden bekendgemaakt. Door de bezoekers werd de inzending van Arie de Leeuw als beste foto gekozen. Een foto van een flinke zwerm die al een behoorlijk nest had gebouwd. Het door de heer Van Driebergen ingezonden borduurwerk, St. Ambrosius voorstellende, won de eerste prijs bij de zelfontworpen handwerken. De beurs loopt inmiddels naar een onafwendbaar einde. Tijd voor mij om op te stappen. Met als buit enkele 'klassiekers' uit de bijenteeltliteratuur, ik zei toch al dat er voor ieder wel wat te vinden was, en enkele afspraken op zak die kopij voor **bijen** moeten opleveren, laat ik het geroezemoes achter me. Tevreden vertrek ik uit Odijk.

Geen gebrek aan belangstelling

In het naastgelegen Bijenteeltmuseum nabij de